

Mons. Jaume Pujol destaca l'amor de sant Josepmaria per la Mare de Déu

L'arquebisbe de Tarragona, durant la presentació del llibre 'Escrivà de Balaguer a Catalunya', va destacar l'amor del sant a la Mare de Déu i la contribució que fa el llibre a la història de l'Església a Catalunya i a la història de l'Església universal.

12/11/2015

Dins les històries de la Història n'hi ha algunes de molt conegudes i d'altres que no ho són tant. Ambdós tipus d'històries són importants, però potser les d'aquest darrer tipus —el de les històries poc conegudes— són més urgents d'escriure. Són històries que no han estat investigades i, si no es fa aquesta feina com més aviat millor, són històries que es podrien perdre per sempre. Aquest és el cas del molt interessant recull que fa aquest llibre que ara ha editat Publicacions de l'Abadia de Montserrat: les estades de sant Josepmaria Escrivà a Catalunya.

És una història d'estimació que segurament es podria resumir de diverses maneres. A mi m'agradaria subratllar un tret molt característic de la vida del Sant, que es fa palès —també— en la seva relació amb Catalunya: el seu amor per la Mare de Déu. I és que, al llarg de la seva vida, sant Josepmaria Escrivà va

tenir una gran devoció per la Mare de Déu de la Mercè i també per la Mare de Déu de Montserrat.

Hi ha unes paraules que sant Josepmaria va pronunciar a la dècada dels 60 i que recull aquest llibre que ho reflecteixen molt bé. Són aquestes: «A poc a poc es va complint el que tant desitjava jo en aquells anys quaranta, quan anava a prostrar-me als peus de la Mare de Déu a la Basílica de la Mercè i no poques vegades també davant la imatge de la Mare de Déu de Montserrat en la seva Santa Muntanya; quan parlava llavors amb els meus fills d'aquesta estimadíssima ciutat [...]. No dubtava llavors, amb confiança immensa, de la intercessió de Nostra Senyora davant Déu i en la noble condició de la gent d'aquesta terra meva, que, perquè saben estimar la llibertat, tenen també sempre els braços

oberts per a qui parla amb paraules sinceres.»

I és que Barcelona va ser una de les primeres ciutats on es va començar la tasca evangelitzadora de l'Opus Dei un cop acabada la Guerra Civil. A més, sant Josepmaria va passar per Catalunya —amb parades tant a Montserrat com a la Mercè— abans del primer viatge a Roma per parlar amb el Sant Pare. El pas per Catalunya de sant Josepmaria no va ser purament anecdòtic, ni pel que fa a la seva història personal ni tampoc a la de l'Opus Dei, a la fundació del qual —en servei de l'Església— ell va dedicar tota la vida. La nostra terra ha estat escenari d'episodis importants en la vida de sant Josepmaria i en la de l'Obra.

Aquí ell va posar les bases de la tasca apostòlica que calia dur a terme en un nou indret. Va iniciar-la personalment ell, acompanyat del

beat Àlvar del Portillo, i de manera personal la va dur endavant sempre sota l'empара de la Mare de Déu. A més, seguia amb interès i molt de prop tot allò que feien els seus fills catalans: amb cartes i amb freqüents visites, sobretot durant els anys 40.

Les terres catalanes van ser testimoni del seu amor per l'Església. Sant Josepmaria, molt aviat, l'any 1941, va dirigir diverses tandes d'exercicis espirituals a Lleida, adreçades a sacerdots diocesans. Mentre estava predicant-ne una li van comunicar la mort de la seva mare. També la relació amb l'abadia de Montserrat és prou il·lustrativa en aquest sentit. Va ser una relació d'interès i afecte mutu, que va cristal·litzar en una profunda amistat entre ell i l'abat Escarré. D'aquesta amistat en dona fe l'abundant correspondència que van mantenir durant molts d'anys.

Voldria citar un darrer episodi, que mostra la rellevància en la vida de sant Josepmaria Escrivà tant del pas per Catalunya com de la intervenció de la Mare de Déu. Va succeir a Pallerols de Rialb, en terres de Lleida, quan sant Josepmaria —tot fugint de la persecució religiosa que es va desfermar durant la guerra civil— patia a causa dels dubtes que tenia per haver deixat alguns dels seus fills i la seva mare a Madrid. Com ens passa a tots a vegades, no estava segur de què calia fer, de quin era el millor camí, el que havia de seguir. Aleshores, una nit va demanar a la Mare de Déu que el confirmés en la seva elecció. L'endemà, va trobar una rosa de fusta estofada provinent del retaule de l'església on es refugiaven, que havia estat cremada. El Sant va veure en aquella rosa el senyal que buscava i també una carícia de la Mare de Déu, que amb aquell gest havia retornat la pau al seu esperit.

Aquest episodi a vegades fa pensar en el dia de la seva mort, molts anys després. Ell havia dit alguna vegada que li agradaria que en el moment en què Déu el cridés, ell estigués mirant la Mare de Déu i ella li contestés donant una flor. Aquesta premonició va resultar ser certa, ja que l'últim que va fer abans de perdre la consciència va ser mirar el quadre de la Mare de Déu de Guadalupe de la seva habitació de treball, la imatge que va quedar impresa a la *tilma* de l'indi Juan Diego a qui també havia donat unes roses.

Tota aquesta història de sant Josepmaria a Catalunya podria haver-se perdut. I seria una gran llàstima, perquè són les petjades d'un sant. Per això és molt d'agrair l'esforç que ha fet el bon amic Josep Masabeu per a recopilar aquestes petjades a través d'un estudi de tots

els llocs que va visitar sant Josepmaria a Catalunya. Darrere les 375 pàgines d'aquest llibre hi ha més de deu anys de feina metòdica i perseverant, més de cent persones entrevistades; més de trenta arxius històrics consultats i prop de setanta records de testimonis directes (molts d'ells inèdits). És molt d'agrair.

El Sant Pare Francesc diu a l'*Evangelii gaudium* que «el temps és més gran que l'espai», que és com dir: tots formem part d'una història que ha començat abans que nosaltres existíssim i que continuarà després. Ara bé, no és un procés ja determinat. Cadascun de nosaltres pot posar-hi el seu petit gra de sorra. Sant Josepmaria va animar molta gent a emprendre aquesta revolució de santificar les coses quotidianes, de trobar Déu en la feina diària. Entre ells, molts catalans, tal com ho mostra la recerca d'en Josep Masabeu.

Aquesta monografia tan completa — *Escrivà de Balaguer a Catalunya*— és també una contribució a un procés més gran, que és la història de l'Església a Catalunya i la història de l'Església universal. Per tant, a més de ser una recerca històrica rigorosa, aquest treball és també un servei a l'Església, que agraïm de tot cor.

Al mateix temps, és un servei a la història com a disciplina, com a recerca conjunta de moltes persones, ja que el treball d'en Josep Masabeu servirà de punt de partença perquè molts altres puguin fer les seves aportacions. Aquest llibre serà el fonament sobre el qual altres historiadors podran construir, o, si més no, integrar-lo de diverses maneres en les seves recerques.

Vull dir també que, en aquest procés de recuperar la nostra història perquè no es perdi, l'editorial Publicacions de l'Abadia de

Montserrat ha fet una feina molt important a casa nostra des de fa molts anys, una feina dins la qual s'integra ara la contribució que representa aquesta nova investigació: *Petjades de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer a Catalunya*.

És un gran servei, aquest. Amb les seves recerques, els historiadors ens fan saber quina és la nostra història, d'on venim, i aquest coneixement ens ajuda a entendre millor el present i a construir-hi al damunt el futur. Gràcies a tots els qui han participat en aquest llibre —i molt especialment a l'autor, Josep Masabeu— els cristians d'aquestes terres ens sabem hereus de persones santes que han caminat pels seus camins, uns camins que ara nosaltres hem de continuar fent, tot seguint les seves petjades.

† Jaume Pujol Balcells

*Arquebisbe metropolità de Tarragona
i primat*

Tarragona, 3 de novembre de 2015

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/mons-jaume-
pujol-destaca-lamor-de-sant-
josepmaria-per-la-mare-de-deu/](https://opusdei.org/ca-es/article/mons-jaume-pujol-destaca-lamor-de-sant-josepmaria-per-la-mare-de-deu/)
(27/03/2025)